Ἡ Παγκόσμιος διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου

3. - Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τοῦ ΧΡ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

18. Ἀπό τήν παραδεισιακή εὐφορία, στήν ὁποία μᾶς βυθίζει ἡ παγκόσμιος Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου, δέν εἶναι δύσκολο νά βγοῦμε. Εἴκοσι τέσσερα (24) ὁλόκληρα χρόνια πέρασαν ἀπό τήν ἡμέρα τῆς υἱοθετήσεώς της. Καί, ὅμως, τό ὅραμα, πού πρόσφερε στήν ἀνθρωπότητα, ὅραμα γιά ἕνα κόσμο εἰρηνικό, ὅπου ἡ θέλησι τῶν λαῶν, μέ δημοκρατικές διαδικασίες ἐκδηλούμενη, θά ἀποτελοῦσε τήν μοναδική πηγή κάθε ἐξουσίας, ὅπου ἡ ἀγάπη καί ἡ εὐφροσύνη θά κυριαρχοῦσαν στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὅπου ἡ ἀθλιότητα καί ὁ ἀνθρώπινος πόνος θά ἐξαφανίζονταν, ὅπου ὁ φθόνος καί ὁ φόβος θά ἦσαν ἱστορικά μόνο κειμήλια ἀλλοτινῶν ἐποχῶν, ὅπου ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια θά γινόταν ἀπό ὅλους σεβαστή, ὅπου ἡ ἐλευθερία θά εὕρισκε τήν ἀπόλυτη καταξίωσί της, κλπ., κλπ., τό μεγάλο αὐτό ὅραμα ἐξακολουθεῖ νά ἀποτελῆ ἀπροσπέλαστη χίμαιρα.

Ἀντίθετα μάλιστα, ἡ εἰκόνα, πού προσφέρουν τά χρόνια αὐτά, εἶναι ζοφερή. Ἔντασι στίς διεθνεῖς σχέσεις, σέ κλίμακα πού νά δικαιολογῆ τόν χαρακτηρισμό τοῦ «ψυχροῦ πολέμου», θερμοί τοπικοί πόλεμοι, τρομακτικές ἐμφύλιες συρράξεις, ἐπεμβάσεις μεγάλων στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις μικροτέρων κρατῶν, εἴτε εὐθεῖες καί ἄμεσες, μέ τήν θρασύτητα πού ἐξασφαλίζει ἡ υἱοθέτησι κυνικῆς πολιτικῆς, εἴτε ἔμμεσες, ἀλλά τόσο ἄτεχνα συγκαλυμμένες, μέ μέσο τούς τοπικούς πράκτορες, πού στρατολογοῦν τά διάφορα ἀνά τόν κόσμο στρατιωτικοβιομηχανικά πλέγματα συμφερόντων, πολιτική εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, ἀλλά καί διατηρήσεως συνεργασίας καί συμμαχιῶν ἀκόμη καί μέ ἀπάνθρωπα καθεστῶτα, μέ τήν ὑποκριτική ἐπίκλησι τῆς ἀρχῆς τῆς «μή ἀναμίξεως» στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις ἄλλων χωρῶν, πρό παντός ὅμως περιφρόνησι τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί ἄρνησι κάθε ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, μέ τίς διώξεις, τούς ἐξευτελισμούς καί τά ἀπάνθρωπα βασανιστήρια στά ὁποῖα ὑποβάλλονται, γιά μόνες τίς πεποιθήσεις τους, ἄνθρωποι πού πιστεύουν στό ὅραμα ἑνός καλύτερου, δίκαιου καί ἐλεύθερου κόσμου, ὅλα αὐτά, σέ παγκόσμιο κλίμακα παρατηρούμενα, ἀντιπροσωπεύουν τόν θλιβερό ἀπολογισμό τῆς μεταπολεμικῆς καί τῆς σύγχρονης μας ἐποχῆς.

Θά ἐνόμιζε κανένας μέ τέτοια δεδομένα, πώς ἡ ἀνθρωπιά ἔσβησε στόν κόσμο ὁλόκληρο καί ἡ βαρβαρότης ξαναγύρισε καί ἀνθεῖ. Ὅμως τό συμπέρασμα εἶναι ἀπατηλό. Ἡ ἱστορική νομοτέλεια ἔχει πρό πολλοῦ καταδικάσει ἀμετάκλητα κάθε μορφῆς ἀπανθρωπία, καθώς καί ὅλους τούς φορεῖς της. Ποτέ στήν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου τά προβλήματα, πού ἀφοροῦν καί τό μεμονωμένο καί ἀνώνυμο ἄτομο, ὁπουδήποτε τῆς γῆς, δέν ἔγιναν σέ τόσο βάθος καί σέ τόση κλίμακα ὅσο σήμερα ὄχι μόνο ἐθνικά, ἀλλά καί παγκόσμια. Ἡ κρίσι συνειδήσεως μαστίζει ὄχι μόνο ἐθνικά σύνολα, ἀλλά καί τήν οἰκουμένη ὁλόκληρη. Σέ καμμιά ἄλλη ἐποχή δέν ἀπαντᾶμε π.χ. κείμενο σάν τήν διακήρυξι τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1960 τῆς Συνελεύσεως τῶν Γάλλων καρδιναλίων καί ἐπισκόπων, ὅταν, ἀναφορικά πρός τό ἀλγερινό πρόβλημα καί ἐξ ἀφορμῆς τῶν καταγγελιῶν, πού ἐγίνοντο γιά βασανιστήρια, πού χρησιμοποιοῦσαν οἱ γαλλικές ἀρχές ἐναντίον τῶν ἐπαναστατημένων Ἀλγερινῶν, διεδήλωσαν ὅτι: «Ἀκόμη καί γιά νά ἀξιοποιηθοῦν νόμιμα δικαιώματα ἤ γιά νά ἐξασφαλισθῆ ὁ θρίαμβος μιᾶς ὑποθέσεως, πού τήν θεωρεῖ κανένας δίκαιη, δέν ἐπιτρέπεται ποτέ ἡ προσφυγή σέ μέσα ἀπό τήν φύση τους διεστραμμένα» (1).

Καί ἐμίλησαν τότε τόσα ἔξοχα πνεύματα ἐναντίον τῶν βασανιστηρίων καί σ' αὐτήν τήν τραυματισμένη ἀπό τά γεγονότα τῆς Ἀλγερίας Γαλλία. Καί, ἐπίσης, τόσοι ἁρμόδιοι κρατικοί λειτουργοί ἔκαναν τότε τό καθῆκον τους, ὅπως ὁ στρατηγός De Bollardière, ὁ ὁποῖος, ὑπηρετῶν στήν Ἀλγερία, ἀρνήθηκε τήν προσφυγή σέ βασανιστήρια καί προτίμησε νά ζητήση τήν ἀντικατάστασί του (2). Καί ὅταν πρόσφατα ὁ στρατηγός Massu ἐτόλμησε σέ βιβλίο του νά δικαιολογήση τίς, καλυπτόμενες, ἄν μή προγραμματιζόμενες, ἀπό τόν ἴδιο, ἀστυνομικές ἐκεῖνες παρεκτροπές στήν Ἀλγερία, ἡ θύελλα πού ξεσήκωσε σέ βάρος του ἦταν μοναδική. Ὁλόκληρη ἡ Γαλλία τόν ἀπεδοκίμασε. Ἀκόμη καί ἐγκληματίας πολέμου χαρακτηρίσθηκε, ἐνῶ οἱ Δικασταί καί ὅλος ὁ νομικός κόσμος τῆς Γαλλίας ὠργάνωσαν, σέ ἀπάντησι τῆς θλιβερῆς ἀπόπειρας δικαιολογήσεως τῶν βασανιστηρίων, ἕνα Συνέδριο στό Παρίσι ἐναντίον τῶν βασανιστηρίων. Στό συνέδριο αὐτό, ἀνάμεσα στίς φωνές τόσων ἐξόχων προσωπικοτήτων, ἀκούσθηκε καί ἡ βαρυσήμαντη φωνή τοῦ πιό ἁρμόδιου νά μιλήση: τοῦ Προέδρου τοῦ Ποινικοῦ Τμήματος τοῦ Γαλλικοῦ Ἀκυρωτικοῦ (Ἀρείου Πάγου) Maurice Rolland, ὁ ὁποῖος κατά τήν χιτλερική κατοχή τῆς πατρίδος του εἶχε νιώσει ὁ ἴδιος, στό δικό του κορμί, τήν ἀνθρώπινη κτηνωδία, ἀφοῦ διετέλεσε ὅμηρος σέ γερμανικό στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Ἐπίσης, ποτέ ἄλλοτε δέν εἴδαμε ἀρχηγό κυβερνήσεως μεγάλου κράτους νά προσέρχεται στήν πρωτεύουσα ἄλλης χώρας καί νά κλίνη συντετριμμένος τό γόνυ μπροστά στό μνημεῖο τῶν θυμάτων τῶν ἰδικῶν του συμπατριωτῶν, ἐκφράζοντας ἔτσι συμβολικά τήν ἐθνική μεταμέλεια (Βίλλυ Μπράντ στήν Βαρσοβία). Κλπ., κλπ.

Καί δέν εἶναι μόνο στό πλαίσιο τῆς ἐθνικῆς κοινότητος, πού οἱ πολιτισμένες κοινωνίες, παίρνοντας συνείδησι τῆς ἴδιας τους συμπεριφορᾶς, σέ μιά προσπάθεια αὐτοκριτικῆς, ἐξεγείρονται μέ ἀγανάκτησι καί καταδικάζουν ἀνελέητα τά δικά τους κρίματα. Τά σύνορα πιά στίς ἀνθρώπινες συνειδήσεις καί γιά τά μεγάλα ἀνθρώπινα προβλήματα δέν ὑπάρχουν. Εἶναι περιττό νά ἀναφέρω, πόσες ἐκδηλώσεις εἴδαμε στήν ἐποχή μας ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης καί παγκοσμίου συμπαραστάσεως γιά καταπιεσμένους, ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους, ὁπουδήποτε στή γῆ ἀνθρώπους. Καί ἐάν ἔλλειπαν ὅλα τά ἄλλα, θά ἀρκοῦσε καί μόνον αὐτό τό γεγονός γιά νά χαρακτηρίσω τήν ἐποχή μας σάν πολιτισμένη.

Ὄχι, ὁ πολιτισμός καί ἡ ἀνθρωπιά, παρά τά ἐπιφαινόμενα, δέν πέθαναν! Ὅπως κατέδειξε ὁ καθηγητής Δημήτριος Εὐρυγένης, ἀπό τό τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἐσημειώθη μιά προοδευτική θεσμοποίησι τοῦ θέματος τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἐκδηλώσεις τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν ὁ Χάρτης τοῦ Ο.Η.Ε., ἡ Παγκόσμιος Διακήρυξις καί, νεώτερες, τῆς Εὐρώπης καί ἡ Εὐρωπαϊκή σύμβασι προστασίας τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν. Παράλληλα, ὅμως, πρός τήν δικαιική αὐτή θεσμοποίησι, ἡ ἰδέα τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀρχῆς τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς προστασίας αὐτῶν ριζώνεται ὅλο καί περισσότερο στήν πολιτική συνείδησι τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καί ἔτσι συντελεῖται καί ἡ πολιτιστική θεσμοποίησί τους. Ἡ μεταμόρφωσι αὐτή μιᾶς ἀρχῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς σέ πολιτιστικό θεσμό τῆς ἐξασφαλίζει δύναμι πειθοῦς καμμιά φορά μεγαλύτερη καί τοῦ κανόνος δικαίου καί τῆς προσδίδει χαρακτῆρα «φυσικοῦ δικαίου»: σάν συμπλέγματος ἀρχῶν, πού ἀπορρέουν ἀπό μιά πολιτική φιλοσοφία, γενικά ἐφαρμοζόμενη. Φυσικοῦ δικαίου, θεμελιουμένου στήν κοινωνιολογική παρατήρησι καί ἀντλοῦντος τήν ὕπαρξι καί τήν ἰσχύ του ἀπό θετική διεθνῆ πολιτική συνείδησι. Μέ τήν πολλαπλῆ αὐτή θεσμοποίησι ἡ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔγινε στίς μέρες μας μία τῶν κινητηρίων ἰδεῶν τῆς Ἱστορίας. Οἱ κανόνες, πού ἐκφράζουν τόν σεβασμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, εἶναι ἀληθινοί κανόνες πιέσεως ἐπί τῆς παγκοσμίου δικαιικῆς συνειδήσεως. Καί ἀναδεικνύονται ἔτσι σέ πυρῆνα ἑνός ὑπό διαμόρφωσι παγκοσμίου δικαίου. Τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἀκρογωνιαῖος λίθος μιᾶς παγκοσμίου δικαιικῆς τάξεως, πού ἀναφαίνεται στόν ὁρίζοντα! Ἑνός παγκοσμίου δικαίου βαθειά ἀνθρώπινου. Ἑνός Δικαίου, «τό ὁποῖο, μέσω τῶν κοινωνικῶν μεταμορφώσεων, πού συνεπάγεται ἡ προοδευτική κυριαρχία τῆς τεχνικῆς ἐπί τῆς ζωῆς μας, δέν θά ἔχανε ἀπό στόχο του τήν ἀξία, πού κάθε δίκαιο πρέπει νά ἔχη σάν τελικό ἀντικειμενικό σκοπό: τόν ἄνθρωπο» (3).

19. Αὐτή εἶναι ἡ ἀξία καί ἡ προσφορά τῆς Παγκοσμίου Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.

Βρισκόμαστε στό ρίζωμα μιᾶς νέας ἐποχῆς, στήν ἀνατολή ἑνός ἄλλου, πολύ καλύτερου, κόσμου. Στήν δίνη τῆς σύγχρονης μεταβατικῆς περιόδου χιλιάδες εἶναι, ἴσως ἑκατομμύρια, σ' ὅλο τόν κόσμο τά θύματα τῶν ἀρνητῶν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Τί κάνουν τά κατατρεγμένα ἀπό τήν ἀνθρώπινη κακία καί παραφροσύνη, ἀλλά καί μωρία, καί βασανισμένα αὐτά θύματα; Πιστεύουν καί ἐλπίζουν. Γιατί, ὅπως εἶπε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «ἡ πίστις ὑπομονήν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμήν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς οὐ καταισχύνει». Καί ξέχωρα ἀπό τήν ἄσβεστη ἐλπίδα τους, οἱ βασανισμένοι ἄνθρωποι ὅλης τῆς γῆς νιώθουν καί μιά κρυφή ὑπερηφάνεια. Ὑπερηφάνεια, γιατί εἶναι πάνω στά δικά τους κορμιά, πού βασανίσθηκαν κι' ἐξευτελίσθηκαν, καί πάνω στίς δικές τους ψυχές πού πόνεσαν καί ὑπέφεραν, πού σημειώνει τά βήματά της ἡ Ἱστορία...

Γιά τούς ἄλλους, γιά τό μεγάλο πλῆθος αὐτῶν, πού ἔμειναν «ἔξω ἀπό τήν Ἱστορία», γιά τούς ἀνέμελους καί ἀμεριμνομέριμνους ὅλου τοῦ κόσμου, ἰσχύει ὁ ἔξοχος λόγος τοῦ Παναγ. Κανελλόπουλου (4). «Τό πρῶτο, πού πρέπει νά κάνει ὁ καθένας, εἶναι νά σκέπτεται ἀδιάκοπα, ὅτι στή θέση ἐκείνου, πού πέφτει θῦμα τῆς ἀπανθρωπίας τῆς Ἐξουσίας, θά μποροῦσε νά βρίσκεται ὁ ἑαυτός του, τό δικό του τό κορμί, ἡ δική του ἡ ψυχή».

(1) Βλ. τό βιβλίο τοῦ παρέδρου στό Γαλλικό Συμβούλιο Ἐπικρατείας Roger ERRERA, Les Libertés à l' abandon, Paris, Seuil, 1968, σελ. 14.

(2) Βλ. τό πρόσφατο βιβλίο του Bataille d' Alger, bataille de l' homme, Desclée De Brouver, 1972.

(3) Βλ. γιά τά παραπάνω τήν λαμπρή ἀνάπτυξι τοῦ καθηγητοῦ Δημητρίου ΕΥΡΥΓΕΝΗ στήν μελέτη του «Institutionnalisation des droits de l' homme et Droit Universal», δημοσιευθεῖσα στήν μνημονευομένη στήν ὑποσημείωσι 4 Ἐπιστημονική Ἐπετηρίδα τῆς Νομικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, τόμος ΙΓ', σελ. 1103 ἕως 1111.

(4) Στήν εἰσαγωγή του στό βιβλίο τοῦ Γεωργίου ΡΑΛΛΗ, Ἡ τεχνική τῆς βίας, Ἀθήνα, 1972, σελ. 18.

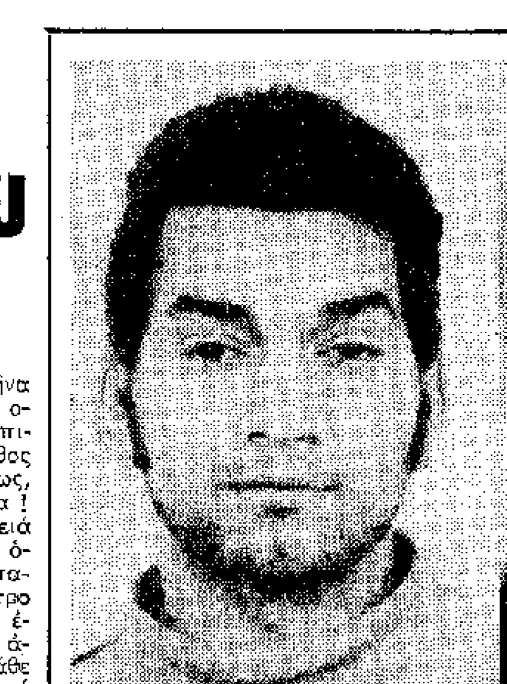

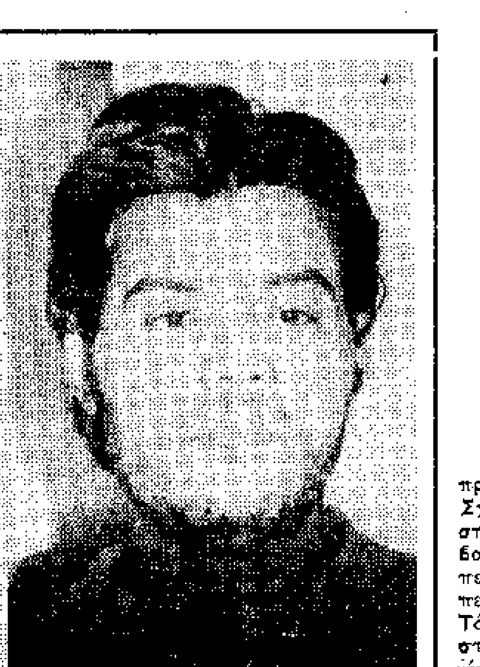

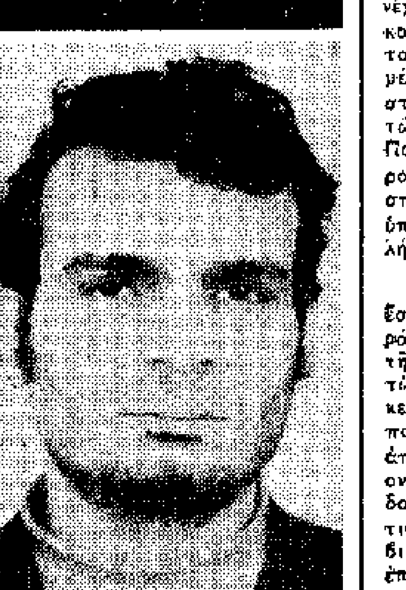

Ἰμπραήμ Νεμπίλ, ὁ ὕπατος ἀρχηγός, (ἄνω ἀριστερά) καί ὁ Φαχμή Κιρκίς, ὁ ἀμέσως ἑπόμενος στήν ἱεραρχία. Κάτω ὁ Ἑλληνοαιγύπτιος Σπυρίδων Ζαφειρόπουλος

Οὐΐσκυ ἀπό νερό καί καμένη ζάχαρη!

ΠΑΡΕΠΕΜΦΘΗΣΑΝ στόν εἰσαγγελέα τά μέλη τῆς σπείρας τῶν Αἰγυπτίων, πού συνελήφθησαν ἀπό τό ΚΔ' Παράρτημα Ἀσφαλείας, διότι παρασκεύαζαν στήν Ἀθήνα οὐΐσκι μέ καθαρό νεράκι καί λευκό οἰνόπνευμα. Ἐπίσης, χρησιμοποιοῦσαν καμένη ζάχαρη, γιά χρῶμα, καί μικρή ποσότητα κονιάκ. Τοποθετοῦσαν τό περιεχόμενο σέ κενές φιάλες ἀπό οὐΐσκυ καί ἔρριχναν τό ἐμπόρευμα στήν ἀγορά, ὡς λαθραῖο. Ἔλεγαν στούς ἀγοραστές ὅτι προέρχεται ἀπό ναυτικούς καί τό διέθεταν σέ τιμή εὐκαιρίας. Πουλοῦσαν τό κάθε μπουκάλι πρός 140 δραχμές ... μόνο.

Μέ τόν τρόπο αὐτό, διέθεσαν περί τίς 2.000—3.000 φιάλες σέ μικρό χρονικό διάστημα.

Οἱ συλληφθέντες, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται γιά ἀπάτη, εἶναι οἱ ἑξῆς: Νεμπίλ Μπάφ Ἰμπραχήμ, ἐτῶν 29, μηχανικός αὐτοκινήτων, Χαμπντίν Χασάν Ἀλῆ Καντίλ, ἐτῶν 24, ἄεργος, Σελίμ Σαγιέν Σελίμ, ἐτῶν 23, ἄεργος, Κιρκίς Σιντόμ Φαχμή, ἐτῶν 40, μηχανικός αὐτοκινήτων, Ἐσάν Μωχάμετ Ἔλ Μελίγκι, ἐτῶν 22 (ἐργαζόταν σέ καθαριστήριο τῶν Ἀθηνῶν), Ἀμπνταλάϊ Ἀχμέτ Ἀμπλέτ Μουχτάρ, ἐτῶν 22, ἰδιωτικός ὑπάλληλος, Ἀλῆ Ἀμπντέλ Κουαχαμπέλ Χαϊγκάζι, ἐτῶν 33, ναυτικός, Μπαχία Μουσταφᾶ Ζόκλα, ἐτῶν 19, φοιτήτρια καί ὁ Ἑλληνοαιγύπτιος Σπυρίδων Ζ. Ζαφειρόπουλος, ἐτῶν 24, ξενοδοχοϋπάλληλος.

Οἱ ... παρασκευασταί τοῦ οὐΐσκυ, γνωρίσθηκαν στήν Ἑλλάδα, χωρίσθηκαν σέ τρεῖς ὁμάδες καί ἐγκατεστάθηκαν σέ διαμερίσματα ἐπί τῶν ὁδῶν Ἀριστοτέλους 111 - 113, Ἁγίου Μελετίου 182 καί Κεφαλληνίας 65. Ἐκεῖ παρασκεύαζαν τό οὐΐσκι, τό τοποθετοῦσαν σέ φιάλες, τίς ὁποῖες ἐσφράγιζαν καί στή συνέχεια τίς πουλοῦσαν. Στά τρία διαμερίσματα κατασχέθηκαν ἀπό ἀστυνομικούς τῆς Ἀσφαλείας 120 κενές φιάλες.

Μερικοί ἀπό τούς συλληφθέντες, εἶχαν δράσει μέ τόν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο στήν Τουρκία καί τόν Λίβανο.

Πῶς μπορεῖ νά λυθῆ τό πρόβλημα τῶν ὑπομηχανικῶν;

Τοῦ ΔΗΜ. ΤΣΑΛΙΔΗ

Ἐκπνέει σήμερα ἡ εἰκοσαήμερη προθεσμία τήν ὁποία ἔχει τάξει ἡ Σχολή Ὑπομηχανικῶν Ἀθηνῶν στούς σπουδαστές της γιά νά ἐπαναλάβουν τά μαθήματά τους, μέ τήν ἀπειλή νά καταργηθοῦν οἱ Σχολές σέ περίπτωση πού συνεχισθεῖ ἡ ἀποχή. Τό εἰκοσαήμερο αὐτό πέρασε οὐσιαστικά ἄπρακτο. Οἱ σπουδαστές συνέχισαν τίς συγκεντρώσεις τους καί τήν παράθεση τῶν λόγων πού τούς ὁδήγησαν στό ὕστατο αὐτό μέσο γιά νά διεκδικήσουν τήν προστασία τῶν δικαιωμάτων τους καί τῶν λογικῶν συμφερόντων τους. Ἡ Πολιτεία, παρενέβη μονάχα μιά φορά, κι αὐτήν γιά νά τιμωρήσει τούς σπουδαστές μέ ἀποβολή, ἐπειδή δέν ὑπέκυψαν στήν ἀπειλή γιά ἀναστολή καί κατάργηση τῶν Σχολῶν τους.

Ἡ δικαιολογία πού προβλήθηκε, ἔστω καί ἀνεπίσημα, ἀπό τήν πλευρά τῆς Σχολῆς, γιά τήν ἐπιβολή τῆς παραπάνω ποινῆς στό σύνολο τῶν σπουδαστῶν, ἦταν ὅτι δέν ἐπρόκειτο νά συζητηθεῖ τό θέμα τῶν ὑπομηχανικῶν, ἐφ' ὅσον συνεχιζόταν ἡ ἀποχή ἀπό τά μαθήματα, ἑρμηνεύοντας τόν τρόπο ἐνεργείας τῶν σπουδαστῶν σάν ἐκβιαστικό καί ἀπειλητικό. Οἱ σπουδαστές, ἀντίθετα, ἐκβιαστική καί ἀπειλητική θεωροῦν τήν ἐπίσημη κρατική ἐνέργεια νά περιορισθοῦν τά δικαιώματα τῶν ὑπομηχανικῶν καί νά ἐνταχθοῦν οἱ σχολές στά ΚΑΤΕ, τά ὁποῖα ὅταν ἱδρυθοῦν καί λειτουργήσουν, θά εἶναι οὐσιαστικά ἐπαγγελματικές σχολές.

Τά αἰτήματα τῶν σπουδαστῶν, πού ἀφοροῦν σέ μεγάλο ποσοστό καί τούς ἤδη πτυχιούχους τῶν σχολῶν αὐτῶν, εἶναι γνωστά. Ζητοῦν βασικά τήν προσαρμογή τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπομηχανικῶν πρός τήν καθ' ὕψος ἀνάπτυξη τῶν οἰκοδομῶν καί τούς νέους τρόπους δομήσεως καί τήν ἔνταξή τους στήν Α' κατηγορία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 39, παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 1811)51 «περί Κώδικος Καταστάσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

Ἡ κακοδαιμονία τῆς τεχνικῆς Παιδείας

Ἡ ὑπόθεση τῶν ὑπομηχανικῶν, ἔτσι ὅπως ἔχει ἐξελιχθεῖ, ἀποκαλύπτει τό μέγεθος τῆς κακοδαιμονίας τῆς ἑλληνικῆς Τεχνικῆς Παιδείας. Τό 15ετές πρότυπο ἀναπτύξεως προβλέπει, ὅτι καί ἄν ἀκόμα ληφθοῦν ἀμέσως ὅλα τά ἀπαραίτητα μέτρα καί καταστεῖ δυνατή ἡ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀναπτύξεως σέ εἰδικευμένο προσωπικό, τό ἔλλειμμα σέ πτυχιούχους πολυτεχνικῶν σχολῶν θά ἀνέρχεται σέ 10.000, ἐνῶ ἡ χώρα σέ 15 χρόνια θά ἔχει ἀνάγκη 42.000 πτυχιούχων πολυτεχνείου. Οἱ ἀριθμοί αὐτοί εἶναι ἀποκαλυπτικοί. Μέ βάση αὐτούς μπορεῖ νά στραφεῖ στή σωστή του κατεύθυνση τό θέμα πού δημιουργήθηκε μέ τούς ὑπομηχανικούς.

Τό Κράτος μπορεῖ νά κρίνει ὅτι δέν τοῦ χρειάζονται οἱ Ἀνώτερες αὐτές Σχολές, μέ τή μορφή πού λειτουργοῦν σήμερα, ὅτι δέν τοῦ χρειάζονται οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν αὐτῶν μέ τά ἐφόδια πού τό ἴδιο τούς παρέχει. Ἡ ἔνταξη τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν στά ΚΑΤΕ ἴσως νά ἐξυπηρετεῖ καί νά διευκολύνει ὁρισμένους σκοπούς καί στόχους. Ἀλλά ἀπό τό σημεῖο αὐτό ὡς τό σημεῖο τῆς καταργήσεως τῶν σχολῶν καί τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐξουδετερώσεως τῶν ἤδη πτυχιούχων καί τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν στίς Σχολές αὐτές, ἡ ἀπόσταση εἶναι μεγάλη. Οἱ νέοι αὐτοί — 1.400 συνολικά μονάχα στήν Ἀθήνα — πού σπουδάζουν στίς Σχολές Ὑπομηχανικῶν, ἔχουν ἐπιλέξει τόν ἐπαγγελματικό τους τομέα, ἔχουν ἐπωμισθεῖ τό βάρος τῶν σπουδῶν τους, πού εἶναι δυσανάλογα βαρύ μέ ἐκεῖνο τῶν συναδέλφων τους ἄλλων σχολῶν καί φυσικά προσδοκοῦν μιά ἀνάλογη ἀποκατάσταση.

Ἕνα βῆμα μπροστά

Ὅπως ὑποστηρίζουν καί οἱ ἴδιοι σπουδασταί, ἡ ἔνταξη τῶν Σχολῶν τους στά ΚΑΤΕ δέν πρόκειται νά λύσει τά προβλήματά τους. Μέ τίς ἀνάγκες σέ τεχνικούς πού ἀντιμετωπίζει καί θά ἀντιμετωπίζει γιά πολύν καιρό ἡ χώρα, ἡ λογικώτερη ἴσως λύση ἦταν νά γίνει ἕνα βῆμα πρός τά ἐμπρός, ἀντί τό βῆμα πού ἐπιχειρεῖται, νά ὁδηγεῖ πρός τά πίσω. Ἡ λογική καί δίκαιη ἴσως λύση θά ἦταν — ἀπό τό ἑπόμενο σπουδαστικό ἔτος — νά καταργηθοῦν οἱ Σχολές Ὑπομηχανικῶν, ἔτσι ὅπως λειτουργοῦν σήμερα, νά ἐνταχθοῦν στά ΚΑΤΕ, ἀλλά νά εὐρυνθεῖ ἀνάλογα ὁ ἀριθμός τῶν εἰσαγομένων στά ἀντίστοιχα Πολυτεχνεῖα. Μέ τόν τρόπο αὐτόν θά δινόταν ἡ εὐκαιρία σ' ὅσους νέους θά ἤθελαν νά σπουδάσουν στίς Σχολές Ὑπομηχανικῶν μέ τήν μορφή πού ἔχουν σήμερα, νά διεκδικήσουν μιά θέση στίς πολυτεχνικές σχολές οἱ ὁποῖες μάλιστα ἴσως τούς ἦταν ἐξ ἀρχῆς πιό ἐπιθυμητές.

Μέ τόν τρόπο αὐτόν, ἀπό τή μιά θά δικαιωθοῦν οἱ προσπάθειες τῶν σπουδαστῶν τῶν Α.Σ.Υ., οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν οὐσιαστικά μαθήματα ἐπί πέντε χρόνια (4 χρόνια σπουδῶν σύν δυό μῆνες πρακτική ἐξάσκηση κάθε καλοκαίρι) καί ἀπό τήν ἄλλη θά ἐπιτευχθεῖ αὐτόματη διεύρυνση τῶν σπουδαστῶν τοῦ πολυτεχνικοῦ κύκλου πού θά διευκολύνει τήν κάλυψη τῶν μελλοντικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας σέ τεχνικούς ἀνωτάτης μορφώσεως.

Παράλληλα, ὅμως, εἶναι ἀναγκαῖο νά μελετηθῆ ἀπό τήν ἀρχή ἡ νομοθεσία γιά τούς ὑπομηχανικούς τῶν τριῶν κλάδων — πολιτικούς, μηχανολόγους καί ἠλεκτρολόγους — καί νά κατοχυρωθοῦν σύμφωνα μέ τά σημερινά δεδομένα καί τίς γνώσεις πού τό ἴδιο τό Κράτος τούς παρέχει τά δικαιώματα καί οἱ ὑποχρεώσεις τους, ὥστε μέ τή ρύθμιση πού θά ἐπέλθη νά μή δημιουργηθῆ μιά τάξη πτυχιούχων μέ ἐλάχιστα δικαιώματα ἔναντι συναδέλφων τους ἐλάχιστα ἀνωτέρων τους πού ὅμως ἔχουν ἀσύγκριτα περισσότερα περιθώρια δράσεως.

Ἡ τυχόν κατάργηση τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν, ἁπλῶς σάν τιμωρία, θά δημιουργήση μιά ὁμάδα 3.000 περίπου ἀνεπαγγέλτων νέων, οἱ ὁποῖοι θά ἐγγίσουν τά ὅρια τῆς ἀπογνώσεως. Οἱ Σχολές Ὑπομηχανικῶν, μέ τήν μακρά παράδοσή τους καί τήν λειτουργία τους ἔχουν συμβάλει στήν τεχνική ἀνάπτυξη τοῦ τόπου, καί μάλιστα πολύ σέ ἐποχές πού τά ἐφόδια πού ἔδιναν στούς σπουδαστές τους ἦταν ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες καί τίς ἀπαιτήσεις τῶν ἐποχῶν ἐκείνων. Ἄν τώρα ἡ διάρθρωση τῶν σπουδῶν καί οἱ γνώσεις πού ἀποκομίζουν οἱ σπουδασταί τους δέν ἀνταποκρίνονται στίς σημερινές ἀνάγκες καί δέν συμβαδίζουν μέ τίς ἀπαιτήσεις καί τήν ἀνάπτυξη τῆς Τεχνικῆς στήν ἐποχή μας, δέν εἶναι λάθος οἱ εὐθύνες γιά τό ὁποῖο πρέπει νά ἀναζητηθοῦν στούς σπουδαστάς ἤ στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐκφράζουν τούς φόβους τους γιά τό μέλλον. Τήν στιγμή πού εἶναι τόσο ἔντονες οἱ ἀνάγκες τῆς χώρας γιά τεχνικούς ἀνωτάτης μορφώσεως καί τόσο στενά τά περιθώρια νά καλυφθοῦν, ἡ μόνη λογική λύση εἶναι νά προαχθοῦν οἱ Σχολές Ὑπομηχανικῶν σέ Πολυτεχνικές ἤ νά ἐνταχθοῦν αὐτόματα στά Πολυτεχνεῖα καί ὄχι νά ὑποβιβασθοῦν σέ τριετοῦς φοιτήσεως καί νά ἐνταχθοῦν στά Κέντρα Α.Τ.Ε., τά ὁποῖα οὔτε κάν λειτουργοῦν.

Συμπαράσταση 422 φοιτητῶν στούς ὑπομηχανικούς

Σέ ἔνδειξη συμπαραστάσεως πρός τούς σπουδαστάς ὑπομηχανικούς ὑπέγραψαν καί ἀπέστειλαν δήλωση 422 φοιτηταί καί σπουδασταί. Ἡ δήλωση τῶν σπουδαστῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐδῶ καί τόσο καιρό μιά ὁμάδα συναδέλφων μας σπουδαστῶν ἔχει ξεκινήσει ἕνα ἀγώνα πού δέν μπορεῖ νά μᾶς ἀφήση ἀσυγκίνητους.

Οἱ σπουδασταί τῆς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν ἀπέχουν ἐδῶ καί ἑβδομάδες ἀπό τά μαθήματά τους στήν προσπάθειά τους νά ὑποστηρίξουν τίς διεκδικήσεις καί τά αἰτήματά τους γιά ἐπαγγελματική ἀποκατάσταση καί νά δηλώσουν τήν ἀντίθεσή τους μέ τήν μέθοδο λήψεως ἀποφάσεων γιά τόσο σοβαρά θέματα οὐρανόθεν καί ἐρήμην τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων φοιτητῶν.

Ἡ ἀντίδραση τῶν ὑπευθύνων ἐκδηλώθηκε μέ ἀπειλή νά κλείση ἡ Σχολή. Ἡ ἐνέργεια αὐτή, πού ἡ πρωτοφανής ὠμότητά της προκαλεῖ κατάπληξη, καθόλου δέν ἀμβλύνει τήν θέληση τῶν σπουδαστῶν γιά τήν ὑποστήριξη τῶν ἀπόψεών της μέ κάθε δυνατό μέσο.

Οἱ ὑπογράφοντες φοιτητές δηλώνουν πώς, χωρίς νά ἀκοπεύουν νά θίξουν τά εἰδικά σημεῖα τοῦ προβλήματος πού ἔχουν ἀνάγκη συζητήσεως, συμπαρίστανται ἀπόλυτα στόν ἀγῶνα τῶν ὑπομηχανικῶν γιά δίκαιη ἐπαγγελματική ἀποκατάσταση τῶν ἀποφοίτων τῶν Ἀνωτέρων καί Ἀνωτάτων Σχολῶν καί γιά συμμετοχή τῶν φοιτητῶν στή λήψη τῶν ἀποφάσεων πού ἐνδιαφέρουν ἄμεσα τίς σπουδές τους καί τήν Παιδεία γενικώτερα.

Τονίζουμε ἐπίσης ὅτι ἡ συμπαράστασή μας στούς ἀγῶνες πού ἀποσκοποῦν στήν ἐπίλυση τῶν φοιτητικῶν προβλημάτων θά εἶναι ἀκλόνητη καί ὅτι θά ἐπιμείνουμε στό πρωταρχικό αἴτημά μας: τόν ἐκδημοκρατισμό τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας».

Τό Συμβούλιο τῆς ΔΕΣΠΑ

Τό νέο συμβούλιο τῆς ΔΕΣΠΑ συγκροτήθηκε ὡς ἑξῆς:

Εὐθ. Περιστέρης (Νομικῆς), πρόεδρος, Παν. Ἀδραχτάς (Ἰατρικῆς), α' ἀντιπρόεδρος, Δ. Τσοῦγκος (Νομικῆς), β' ἀντιπρόεδρος, Λυκ. Γκάνος (Φυσικομαθηματικῆς), γενικός γραμματεύς, Ἠλ. Πιετρούλης (Νομικῆς) α' εἰδικός γραμματεύς, Εὐάγγ. Παπαδημητρίου (Θεολογικῆς), β' εἰδικός γραμματεύς καί Λέων. Παπαδέλης (Θεολογικῆς), ταμίας.

Συνεκροτήθη σέ σῶμα

Τό νέο Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου συγκροτήθηκε σέ σῶμα ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος: Τζουμάκας Στέφανος, ἀντιπρόεδρος: Σκάρας Θεοφάνης, γεν. γραμματεύς: Σιουμάλας Βασίλης, ταμίας: Ντέτσικα Κατερίνα, σύμβουλοι: Ζώτας Δημήτρης, Ντουνιά Χριστίνα, Τζώρτζης Ἰωάννης.

Τό νέο Δ.Σ. ἐξέδωσε τήν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

«Ἐπιδοκιμάζουμε τίς ἐκδηλώσεις τοῦ προηγούμενου Δ.Σ. καί δηλώνουμε στά μέλη μας καί σ' ὅλους τούς φοιτητές, ὅτι θά ἐγκαινιάσουμε σειρά ἐκπολιτιστικῶν, μορφωτικῶν καί καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων πού ταιριάζουν σέ σκεπτόμενους νέους καί θά συνεχίσουμε τή δραστηριότητά μας μέ βάση τό δημοκρατικό διάλογο».

Συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας εἰς μνήμην τοῦ Ἀθηναγόρα

Εἰς μνήμην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα τοῦ Α' ἦτο ἀφιερωμένη ἡ χθεσινή ἔκτακτος συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Κατά τήν διάρκειαν αὐτῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Γρ. Κασιμάτης παρέδωσεν εἰς τόν μητροπολίτην Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Δημήτριον, ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, χρυσοῦν μετάλλιον μετά διπλώματος. Τό ἐν λόγω μετάλλιον ἀπενεμήθη ὑπό τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τόν Ἀθηναγόραν, ζῶντα, τήν 4ην Μαΐου τοῦ λήγοντος ἔτους, ἐπί τῇ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀρχιερωσύνης. Εἰς τήν τελετήν παρέστησαν ἀκαδημαϊκοί, καθηγηταί ἀνωτάτων σχολῶν κλπ.

Μετά τήν ἔναρξιν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Ἀκαδημίας, ὡμίλησεν ὁ κ. Γρ. Κασιμάτης, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τήν προσωπικότητα τοῦ Ἀθηναγόρα, καί ἐτόνισε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ὁ ἐκλιπών Πατριάρχης ἐκλήθη νά εἶναι εἰς ὅλην του τήν ζωήν τό ὀρόσημον μιᾶς ἐποχῆς καί νά εἶναι ὁ εἰρηνοποιός, ὁ κατοχυρώνων τήν γαλήνην. Ὡμίλησεν, ἀκολούθως, ὁ ἀκαδημαϊκός κ. Π. Μπρατσιώτης, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε τήν μόρφωσιν καί τήν σύνεσιν τοῦ Ἀθηναγόρα καί τάς προσπαθείας αὐτοῦ διά τήν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῆς Ὀρθοδοξίας μέ τάς ἄλλας Χριστιανικάς Ἐκκλησίας.

Τέλος, ὡμίλησεν ὁ γεν. γραμματεύς τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι τό Πνεῦμα τῆς Ἀγάπης ἦτο ἀπό τά κύρια γνωρίσματα τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀθηναγόρα.

«Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, ἐτόνισεν ὁ κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος, ἐζήτησε τήν ἐν Χριστῷ ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Ἀθηναγόρας εἰς τήν Ἀγάπην ὑπῆρξε Μέγας. Ὅπως Μέγας ὑπῆρξε καί ὡς Ἐκκλησιαστικός ἡγέτης».

Μικρά ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Συγκροτήθηκε

τό νέο διοικητικό συμβούλιο τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος «Ὁ Παῦλος Μελᾶς», ὡς ἑξῆς: Βελούκας Ἰάν. πρόεδρος, Δημακίδης Ἀριστ. ἀντιπρόεδρος, Μαραβέλιας Θωμ. γενικός γραμματεύς, Ζωγράφος Σωτ. ταμίας καί Σάλτας Κ., Βασιλειάδης Χρ., Σομαρᾶς Πολ., Θεοχαρίδης Χρ. καί Παπαντωνίου Χρ. σύμβουλοι. Γιά τήν ἐξελεγκτική ἐπιτροπή ἐξελέγησαν οἱ Ζήσης Μιχ., Σπυριδωνίδης Ἠλ. καί Περιφάνης Σωτ.

Προσαραγμένο

παραμένει εἰς τά ἀβαθῆ τῆς Καρύστου τό γιουγκοσλαβικόν φορτηγόν «Κοζάρα», μέ φορτίον 32.000 τόνων σίτου, ὁ δέ πλοίαρχος του ἀρνεῖται νά δεχθῆ τήν βοήθειαν ρυμουλκῶν, προσπαθῶν νά ἀποκολλήση τό σκάφος δι' ἰδίων μέσων.

Πανήγυρις

τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἄρεως θά πραγματοποιηθῆ τήν Παρασκευή 15 Δεκεμβρίου καί ὥρα 9 τό πρωΐ.

Στίς 18 Δεκεμβρίου

θά πραγματοποιηθῆ στήν αἴθουσα τῶν Κρατικῶν Λαχείων ἡ κλήρωση ἑνός αὐτοκινήτου «Πεζώ 204», ὅπως ἀνακοινώθηκε ἀπό τήν Ἑταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν. Λαχνοί διατίθενται στά γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, Ἀρσάκη 11, οἱ δέ εἰσπράξεις θά διατεθοῦν γιά τήν ἀποπεράτωση τῆς Προτύπου Στέγης Ἀνηλίκων Νέας Ἰωνίας.

Διάλεξη

μέ θέμα «Αἷμα, τό ὀξύ κοινωνικό πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος» θά πραγματοποιηθῆ σήμερα Τετάρτη καί ὥρα 6.30 στό 2ο Δημοτικό Σχολεῖο Ἀναλήψεως. Τήν διάλεξη ὀργανώνει ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Ἐθελοντῶν Αἱμοδοτῶν «Ἡ Κοινωνική Πρόνοια».

Πυρκαϊά

ἐξερράγη στόν Ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου Βαρθολομιοῦ, κατά τήν ὥρα τῆς θείας λειτουργίας. Ἡ πυρκαϊά ἄρχισε στήν ἀποθήκη τῆς ἐκκλησίας, πιθανόν ἀπό ἀναμμένο κερί, καί τό ἐκκλησίασμα τήν ἔσβησε ἀμέσως.

Πρόστιμο

2.000 δραχμῶν ἐπεβλήθη στόν πλοίαρχο τοῦ φορτηγοῦ πλοίου «Ἀνελίξ Κριστόφερσεν», γιά περιωρισμένης ἐκτάσεως ρύπανση τοῦ λιμένος Καλαμάτας.

Νέες ὁδηγίες

πρός τούς πλοιάρχους γιά τήν ἀσφαλῆ ναυσιπλοΐα στήν πλέον πολυσύχναστη θαλάσσια ἀρτηρία τοῦ κόσμου, τήν Μάγχη, ἐξέδωσε τό ὑπουργεῖο Ναυτιλίας — Μεταφορῶν — Ἐπικοινωνιῶν.

«ΑΛΦΑ-ΒΗΤΑ» ΑΦΟΙ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΙ Ε.Π.Ε. SUPERMARKET

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30ῆς ΙΟΥΝΙΟΥ 1972 (Περίοδος 1.7.71 — 30.6.72)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	Ἀρχική ἀξία	Ἀποσβέσεις	Ἀξία 30.6.72
I. ΠΑΓΙΟΝ			
Ἔπιπλα καί Σκεύη	1.339.466.—	600.098.—	739.368.—
Ἔξοδα Ἐγκαταστάσεων	206.364.—	151.396.—	54.968.—
Μεταφορικά Μέσα	161.020.—	43.343.—	117.677.—
Ἔξοδα συστάσεως	29.851,50	23.880.—	5.971,50
	1.736.701,50	818.717.—	917.984,50
II. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ			
Ἐμπορεύματα			3.680.692,30
Πελάται			446.549,30
Γραμμάτια εἰσπρακτέα			37.000.—
Χρεῶσται ἐξ Ἐγγυήσεων			25.558,40
Προσωρινοί Λογαριασμοί			61.873,80
Δαπάναι ἑπομένης χρήσεως			46.533,20
III. ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ			
Ταμεῖον			201.751,10
Καταθέσεις Ὄψεως			281.335,20
			5.699.277,80

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

I. ΚΕΦΑΛΑΙΑ	
Ἑταιρικόν Κεφάλαιον (100 ἑταιρικά μερίδια τῶν 10.000 δρχ. ἕκαστον)	1.000.000.—
Τακτικόν Ἀποθεματικόν	700.000.—
Λογαριασμοί Ἑταίρων	1.185.924,60
II. ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ	
Προμηθευταί	1.350.595,10
Γραμμάτια πληρωτέα	447.220,60
Τράπεζαι	1.015.537,50
	5.699.277,80

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΕΙΣ

Γενικά Ἔξοδα (Ἔξοδα Διαχειρίσεως, διαθέσεως κ.λ.π.)	2.469.479.—
Χρηματοοικονομικά ἔξοδα	40.563,50
Ἀποσβέσεις παγίων στοιχείων	234.604.—
Καθαρά Κέρδη	1.311.272,60
	4.055.919,10

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Μικτόν Κέρδος ἐκ Πωλήσεως Ἐμπορευμάτων	4.053.761,10
Διάφορα Ἔσοδα	2.158.—
	4.055.919,10

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1972

Ὁ Διαχειριστής ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΟΡΙΑΖΗΣ

Ὁ Λογιστής ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΧΟΡΤΑΡΙΑΣ

«ΑΛΦΑ - ΒΗΤΑ» Γ. ΚΑΙ Χ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. SUPERMARKET

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30ῆς ΙΟΥΝΙΟΥ 1972 (Περίοδος 1.7.71 — 30.6.72)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	30 — 6 — 1972		30 — 6 — 1971	
I. ΠΑΓΙΟΝ				
1. Κτίρια	15.563.611,70		15.544.960,70	
ΜΕΙΟΝ Ἀποσβέσεις	1.554.505,70	14.009.106.—	518.175,70	15.026.785.—
2. Μηχανήματα καί Ἐξοπλισμός	3.803.696.—		3.494.222.—	
ΜΕΙΟΝ Ἀποσβέσεις	421.987.—	3.381.709.—	115.293.—	3.378.929.—
3. Ἔπιπλα καί Σκεύη	3.052.428,80		2.523.736.—	
ΜΕΙΟΝ Ἀποσβέσεις	591.919.—	2.460.509,80	154.995.—	2.368.381.—
4. Μεταφορικά Μέσα	311.194.—		311.194.—	
ΜΕΙΟΝ Ἀποσβέσεις	96.372.—	214.822.—	34.133.—	277.061.—
5. Ἔξοδα Πρώτης Ἐγκαταστάσεως	924.673,90		924.673,90	
ΜΕΙΟΝ Ἀποσβέσεις	138.700,90	785.973.—	46.233,90	878.440.—
II. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ				
1. Ἐμπορεύματα		15.248.911.—		9.216.521.—
2. Ὑλικά Συσκευασίας		85.810.—		121.637.—
3. Πιστώσεις Ἐξωτερικοῦ		484.725.—		230.205.—
4. Πελάται		788.152,80		349.883,10
5. Ἀξίαι πρός εἴσπραξιν		678.837.—		52.056.—
6. Ἐγγυήσεις		27.900.—		27.900.—
7. Δαπάναι ἑπομένης χρήσεως		208.888.—		182.021.—
III. ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ				
1. Ταμεῖον		206.714,40		76.922,90
2. Καταθέσεις Ὄψεως		651.380.—		1.039.988,30
IV. ΖΗΜΙΑΙ ΧΡΗΣΕΩΣ 1971		—		161.804,40
ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ		39.233.438.—		33.338.534,70
V. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ		1.000.911.—		1.010.024.—

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

	30—6—1972	30—6—1971
1. Μετοχικόν Κεφάλαιον (Μετοχαί 1.200 πρός 5.000 δρχ. ἑκάστη)	6.000.000.—	6.000.000.—
2. Τακτικόν Ἀποθεματικόν	103.535,20	
3. Ἔκτακτον Ἀποθεματικόν	419.800.—	
II. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟΙ		
1. Δάνεια Τραπεζῶν	10.625.182.—	13.100.000.—
2. Δάνεια Μετόχων	3.000.000.—	1.800.000.—
III. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΟΙ		
1. Προμηθευταί	4.378.639,10	3.110.348,10
2. Γραμμάτια Πληρωτέα	6.601.584.—	5.336.119,20
3. Τράπεζαι	5.589.689.—	1.964.392,80
4. Προσωρινοί Λογαριασμοί	482.382,70	1.408.690,30
5. Φόροι Πληρωτέοι — Κρατήσεις ὑπέρ Τρίτων	631.266.—	138.984,30
6. Μερίσματα Πληρωτέα	1.161.360.—	
7. Ἔσοδα Ἑπομένης Χρήσεως	240.000.—	480.000.—
ΣΥΝΟΛΟΝ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	39.233.438.—	33.338.534,70
IV. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ	1.000.911.—	1.010.024.—

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΕΙΣ

	1972	1971
Γενικά Ἔξοδα Διαχειρίσεως	9.069.879,40	3.714.302,90
Χρηματοοικονομικά ἔξοδα	1.692.468,10	773.012,90
Ἀποσβέσεις Παγίων Στοιχείων	1.936.942.—	868.830,60
Ζημία Χρήσεως 1971	161.804,40	
Καθαρά Κέρδη πρός διάθεσιν	2.070.316,20	
	14.931.410,10	5.356.146,40

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

	1972	1971
Μικτόν Κέρδος ἐκ Πωλήσεων	14.324.312.—	4.757.376,30
Πρόσοδος Ἀκινήτου	597.277.—	419.318,50
Διάφορα Ἔσοδα	9.821,10	17.647,20
Ζημία Χρήσεως 1971		161.804,40
	14.931.410,10	5.356.146,40

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ Δρχ. 2.070.316,20

Τακτικόν Ἀποθεματικόν	103.535,20
Ἔκτακτον Ἀποθεματικόν	419.800.—
Μερίσματα Πληρωτέα	1.161.360.—
Φόροι καί Τέλη Πληρωτέα	385.621.—
	2.070.316,20

Ἐν Ψυχικῷ τῇ 20ῇ Σεπτεμβρίου 1972

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου καί Ἐντεταλμένος Σύμβουλος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΑΝ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΝΙΚ. ΠΟΡΙΑΖΗΣ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΑΛΦΑ — ΒΗΤΑ» ΓΕΡΑΣ. & ΧΑΡ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ

Συμφώνως πρός τόν Νόμον καί τά ἄρθρα 23 καί 24 τοῦ Καταστατικοῦ, καθώς καί πρός τήν ἀπό 10.11.72 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «ΑΛΦΑ — ΒΗΤΑ» ΓΕΡ. & ΧΑΡ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε., εἰς τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν τήν 20ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 10 π.μ., γενησομένην ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας, Κηφισίας 228.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1. Ὑποβολή καί ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1.7.71 — 30.6.72 καί τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῶν Ἐλεγκτῶν.
2. Ἀπαλλαγή τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας καί τῶν ἐλεγκτῶν ἀπό πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως ἐπί τοῦ Ἰσολογισμοῦ καί τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῆς ὡς ἄνω χρήσεως.
3. Ἐκλογή δύο τακτικῶν ἐλεγκτῶν καί δύο ἀναπληρωματικῶν διά τήν χρῆσιν 1.7.72 — 30.6.73 καί καθορισμός τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν.
4. Ἔγκρισις διανομῆς μερισμάτων ἑταιρικῆς χρήσεως εἰς τούς κ.κ. Μετόχους καί εἰς τούς κατόχους ἱδρυτικῶν τίτλων.
5. Ἔγκρισις καταβληθέντων μισθῶν εἰς τούς κ.κ. Ἐντεταλμένους Συμβούλους.
6. Διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν κ.κ. Μετόχων ἵνα μετάσχουν εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν, δέον ὅπως συμφώνως πρός τό Καταστατικόν καταθέσουν τάς μετοχάς των εἰς τό Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καί Δανείων, ἤ εἰς οἱανδήποτε λειτουργοῦσαν ἐν Ἑλλάδι Τράπεζαν, ἤ εἰς τό Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρό τῆς Συνελεύσεως, προσκομίζοντες εἰς τήν Ἑταιρείαν τάς σχετικάς ἀποδείξεις καταθέσεως.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Περί προσκλήσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γεώργιος Ι. Μαμιδάκης, Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Ξενοδοχειακῶν καί Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΜΙΔΑΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Συμφώνως τῷ Νόμῳ καί τῷ καταστατικῷ, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Γεώργιος Ι. Μαμιδάκης, Ἀνώνυμος Ἑταιρία Ξενοδοχειακῶν καί Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων», εἰς Ἔκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν τήν 8ην Ἰανουαρίου 1973 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 10ην πρωϊνήν εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ὁδός Ἐλ. Βενιζέλου 56, μέ θέμα: Λῆψις ἀποφάσεως περί παροχῆς ἀδείας τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Κ.Ν. 2190.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νά μετάσχωσι κ.κ. μέτοχοι, δέον νά συμμορφωθῶσι πρός τό Καταστατικόν καί τόν Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 1972

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἀναδείξεως Ἐργολήπτου κατασκευῆς κτιρίου ἐν Πάτραις (ἐπί τῶν ὁδῶν Γούναρη καί Κορίνθου)

Ἡ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. δέχεται προσφοράς διά τήν ἀνάδειξιν ἐργολήπτου οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν καί ἐγκαταστάσεων (πλήν κλιματισμοῦ καί ἀνελκυστήρων) κτιρίου ἐν Πάτραις καί ἐπί τῶν ὁδῶν Κορίνθου καί Γούναρη, συνολικοῦ ὄγκου 16.000 μ3 περίπου ἐπί οἰκοπέδου ἐπιφανείας 710 μ2.

Δεκτοί εἰς τόν διαγωνισμόν θά γίνουν Ἀνώνυμοι Τεχνικαί Ἑταιρίαι καί Ἐργολῆπται Δημ. Ἔργων Δ' τάξεως δυνάμενοι νά προσκομίσουν πιστοποιητικόν ἐκτελέσεως αὐτοτελοῦς κτιρίου συνολικῆς ἀξίας 10.000.000 τοὐλάχιστον (πλήν πολυκατοικίας ἤ ἐργατικῆς κατοικίας) ἐντός τῆς τελευταίας δεκαετίας.

Δεκταί προσφοραί μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1973 καί ὥρας 12ης μεσημβρινῆς εἰς τό Κατάστημα Σταδίου 38, Διεύθυνσις Περιουσίας Τραπέζης, 4ος ὄροφος.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τήν Τεχνικήν Ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης, ὁδός Σταδίου 38, Ἀθῆναι (κ. Μ. Γκουρβέλος, τηλ. 322.7634).